

מסורת הש"ס

(א) דונגמחו ר"ה כח:
(ב) לעיל ג, (ג) קדושין מה:
(ד) מכות כח: סנהדרין
לד: ר"ה טו, ב"ק כ: ב"ב
קיד, כ"ב נה: לקמן
פ"ג, (ו) ע"ר חוב' ר"ה נה:
ר"ה ולא אמר, (ז) לקמן פ,
ב"ב נה:, (ח) לקמן טו,
(ט) פ"ט פ"ט ר"ה שיעה
אמ' אמר, (י) ע"ד
אמ' (י"א) (י"ב) (י"ג)
למא' הכי ושוב מלמא'
הערה במהרש"א,

גליון הש"ס

במ' ביצור יעשה ע"י לקמן
פל ע"ב חד"ה אחר
חוקיה:

מוסף רש"י

[illegible]

וספות רי"ד (המשך)

[illegible]

דעמאלט מא' כו' דילמא חמי צעל מערער. דעמאלט מא' אומר רבן
דביע' למימר דילמא חמי צעל ומערער ילדן אס אל וינסת לא
מינשא אכל השתא דניסת אמאי יפסקא אכמי לא חמי צעל ומערער
אזן ניקוס ומערער: (ט)ואיבעים זאמל אל גרדימן. אזל הכי גרדימן אלא
להקל עליה עטמא חמי וכו': כפלוואל.

בעל מערער ופסיל
א מערער און ניקום
דר' יוחנן ור' יהושע
און בקיאין לשמה וחד
מצווין לקיימו תחתיים
לפי שאין בקיאין
אז אייני גיטא לקמיה
צריכא למימר בפני
א"ל לא צריכת לא
אשונים שאין בקיאין
האחרונים דבקיאין
מברא והא רבה אית
רינן שמא יחזור דבר
אמא איניש אחרנא
שיב ליה משום כבודו
מה שנותנו לה רבי
בפני שנים וחד אמר
דר' יוחנן הוא דאמר
ב חסדא אייתי גיטא
ליה זיל הב לה באפי
בפני נחתם תחתיים
און דאמר בפני שנים
לשמה ומאן דאמר
י שאין עדים מצווין
יהושע בן לוי אמר
רבי יוחנן אמר לפי
זו והכא היכי קאמר
הא רבה אית ליה
עדים מצווין לקיימו
עד ועד נעשה דין
קסבר בשליח נעשה
ימאן דאמר בפני ג'
און עד נעשה דין
קסבר בשליח נעשה

דער נעשה דין אלה
 זר סביון דאשה
 זך זמנין מייאד ליה
 דאשה מידע ידעי
 כותיה דרבי יוחנן
 נתנו לה ולא אמר
 נחתם יוציא והולד
 זכ"א אין הולד ממוזר
 מנה ויחזור ויתנו לה
 נכתב ובפני נחתם
 פני נכתב ובפני נחתם
 "למעשה" דאמר
 ואלא אמר היה ר"מ
 טבעו חכמים בנימין
 דא בעי לאתויי גימא
 דהוה ממונה אגיש

ל כל אות ואות אתא
 וס' אמרי ליה לא צריכת וכי תימא אעביד לחומרא
 ע' על גיטין הראשונים רבה בר בר חנה אייתי
 מיה ופלגא לא איכתב קמיה אתא לקמיה רבי
 ה אחת לשמה ישוב אינו צריך רב איש אמר
 אפי'

וְיָ בָּעֵת אִמְאָה מֵעָמָּה מֵאָרְבִּי רָשִׁי לֹא גָרִים אִיבָעִית אִימָה
דְּקִימָה דְּמִילָה הוּא וְלִרְיָ רַחֵם דְּשִׁמְרִי גָרִים לִי וּמִוִּי לֹא הִשְׁתָּה
דְּדֵס שְׁלֵמִדוּ דְּכִיּוֹן לְעִסְקָה לֹא מִלָּה כִּיּוֹן לְדִיּוּף לִיכָא לְמִישָׁה דְּנִתְקִיִּים
וּמְחִימִי וְלִיכָא אֲלָן נֵעַ דְּכַמְלֵה דְּלִסְמָה אֲפִי חֵי אֲחִי צַעַל וּמַעֲרַב
יִפְרָשִׁית לְעִיל (ע"א ד"ה א' עג):

תסבירא והא רבה אית צ"ה
דרבא. לא גרסינן
וסבירא דפירש כפונטרס וסמון
קאמר אלף ר' שמעון בר אבא איניש
חרייגא הוה צדידי לא גרסינן אלף
לשון צא לסמור תסמיים וסמון
יו קאמר מ' מדריב"ל סבר לפי שאין
לשמה כו': **הא** סדר' יהושע
רבי יוחנן סבר לפי שאין עדים
צוצין אקיימו. לא צני לשנוי דסבר
אריך לישנא דפ"צ (למקן דף ט.) דהכא
שנא דהמא דקאמר שנים אין לרבינן
בפני כפני נכתב הוה עיקר דקאמר
לא יתד הוא שלא תמוט ועוד
בההיא שנינו לא הוה משני הא
פריך והא רבה אית ליה דרבא:
הא קיימא צ" ראיין עד געשה דין
ה"ם בראיהווינא. רש"י
א גרים ליה והדין עמו דמיון דפשיטא
נדרבנן עד געשה דין דפריך
וסוף היכי פריך מעיקרא הוה קיימא
צ"ד עד געשה דין. והא פשיטא
לא ס"ד דהכא הוה דלוריימא ומהו
דפריך קמא דכחכות (דף פ.א.) יס
מא כענין זה גבי גר קטן מנציילן
ותוהו עד דעם צ"ד ופריך מא קמ"ל
גרינא וכן לעת צד בפניו ח' והכא
ר' והא ק"ל דודאי ענד בהפקירא
מחא ליה: **הבי** גרים ר"ת מיון
כשרה להביא את הגט וימנין
ממיה איתתא וכן פירש רבינו
גמאל וביה דהוה מלי לממור וימנין
ממיה ליה קרוב: **ביצד** יעשה.
ר' יצד יעשה לרבנן שנישאל לתפילה
ו יס שישאל שלא תאל אבל לולד
אין תפין תקה דנלא תקנה לא הוה
ממור לית חל כל המעשה ר' ורמ"ה
לד יעשה קודם שישאלין אבל לאחר
ששאלין מסביר דלר"מ אין תקנה
ביון דהולד ממור א"כ כל הדברים
אין בה ותאל מזה ומה וכל הנהו
דמתן למקן כהורק (דף פ.א.):

ולא סמכי עלה תניא
המביא גט ממדינת
לה "בפני נכתב ובפני
ממזר דברי רבי מאיר
ר' יצחק עשה יטלנו רב
בפני שנים ויאמר בפני
ור"מ משום דלא אמר
יצאי והולד ממזר אין
רב המנונא משמיה ר
כל המשנה מומטבע
יצאי והולד ממזר בר
אתא לקמיה דרבי א
א"ל צריך אתה לעמוד
לקמיה דרבי אמי ור'
הנמצא אתה מוציא

אפינו גיטא פלגא איכתב
לעזר אמר ליה אפילו לא ^(ט)כתב בו אלא שיי

יב א מ"י פ"ו מהל'
 גירושין הלכה א פסח
 עפ"י ג טושי"ט ארבע שנים
 קמח פט"ו א'
 יד ב מ"י ע"ס (ווס"ט מהל'
 תחת הל"ט) טושי"ט
 י"ט שנים שנים קמח טפ"ח
 וטושי"ט ארבע שנים לה
 טפ"ח ג'
 כו ב מ"י פ"ו מהל'
 עדות הלכה א פסח
 עפ"י קט טושי"ט ח"מ פ"י
 א פט"ו א ג"ה:ס'
 לו ב מ"י פ"ו מהל'
 גירושין הלכה א פסח
 עפ"י ג טושי"ט ארבע שנים
 קמח פט"ו א'
 יז ה ר מ"י פ"ו מהל' י'
 טושי"ט ע"ס טפ"ח טו:

תוספות רי"ד

שכבר מקדים הוא:
 אלהם בפני כזה ונחמו
 יתנו וי יתחנן ר' זושא
 תנינא דאז הארז בפני
 עשני חזאי כפני י' זושא
 ואסיקא דמרוס ומכא
 וזכרן שארז בפני כדו לקיימו
 ובפני נחמם כדו לקיימו
 ר' זושא בעצן לקיימו ר' זושא
 ויזחן וזאז דאזר בפני
 שנים (ומשיבתי) צריך
 שארז בפני נחמם כדו
 לקיימו שארז אכא הבצל
 היום ומחמנו ומעטער אל
 משתחין ביה ירוקים
 שטוחת לרבי פני שלשה
 שנים שהאז מעשה ביד
 כדמון פבי' דרובחובת
 והבא כפני נעשה דעשה
 ועד נעשה ריון קסיפילי
 שפני שנים קסבר
 שליח נעשה דעשה ר' זושא
 נעשה ר' זושא ומד' כפני
 נעשה שליח נעשה דעשה
 ואין נעשה ר' זושא בריש
 פ' האיש מקדש אמרין
 אמר ר' זושא אמר רב נחמן
 האורז נעשה צאנו אורז
 יא אשה קן יתן שלוחת
 וכן ידעו קנין קנין בירושין
 וכן קנין ממונות וקסיקא
 ההם והלכתא פני נעשה
 דעשה ר' זושא בפני קסיפילי
 מאן דאזר בפני שנים
 קסבר י' חייבי שלילי
 נעשה דעשה ר' זושא
 וזה ענין והלכין משפיר
 וזה ענין הוי' קסבר
 הגט כנ' ומד' כפני
 י' קסבר וזאז שליח
 נעשה דעשה ר' זושא
 וזאז ומסקנה וזאז קריל
 דברכמן דעשה ר' זושא
 פ' חנו גז' פס' שטוחת
 אמרין פני נעשה דרובחובת
 נ' שישכח לקיים את
 השטח וזכר והיון דה
 למסור דעשה ר' זושא
 ומ' ומסקנה ח' מעלות
 הדחש דאורייתא זכר
 אבל דברכמן דעשה
 ר' זושא ומסקנה אלא כדו
 ביה קסיפילי מר סבר
 כיון דאזר עצמה מביאה
 שניה וכלכלת תחנתא
 תחת נחמם נחמם
 וזכרן ומכא ומכא
 וזכרן ומכא ומכא
 אדיו ומסכין עלה פ'
 א' תפשיח ענין שנים
 יכסיו' מ' באשה שנים
 ואשה אל חזאל לאמרוסו
 ח' חתן בן י' ואדך
 אשה כפני ידעו ולא
 שנים עליון פ' להכשיח
 בשנים: תניא כוחיה ר'

דראמון כל מי שאינו בקי בטיב גיטין וקידושין לא יאזל לו עסק בהן והיו ממנים אדם גדול עליהן להורות להן הי"א
ועשום א"ל צריך אתה לעמוד על כל אות ואות אתה לקמה דר' אמי ור' אסי א"ל לא צריכית וכ"ת איכיד לחומרא
אתה מרציא לעו על גיטין הראשונים רבה בר בר חנה אייתי גיטא איכתיב קמה ופלגיה לא איכתיב קמה אתה

מאיר סבר כיון שכבר נתנו לה יצא מתורת שליח ותו לא מהימין הילכך לא שגי ליה בהך

